

Arrest

nr. 258 656 van 26 juli 2021
in de zaken RvV X en X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat L. VERHEYEN
Jan Van Beersstraat 42/2
2018 ANTWERPEN

en

ten kantore van advocaat D. GEENS
Lange Lozanastraat 24
2018 ANTWERPEN

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Albanese nationaliteit te zijn, op 16 april 2021 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie van 1 april 2021 tot het opleggen van een inreisverbod (bijlage 13sexies).

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Albanese nationaliteit te zijn, op 28 april 2021 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie van 1 april 2021 tot het opleggen van een inreisverbod (bijlage 13sexies).

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking tot vaststelling van het rolrecht van 20 april 2021 met refertenummer X in de zaak met rolnummer X.

Gezien de nota's met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikkingen van 15 juni 2021, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 29 juni 2021.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken I. CORNELIS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat L. VERHEYEN en van advocaat A. HAEGEMAN, loco advocaat D. GEENS, die verschijnen voor de verzoekende partij en van advocaat C. VANBEYLEN, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 1 april 2021 beslist de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering en tot het opleggen van een inreisverbod.

Het inreisverbod is de bestreden beslissing, gemotiveerd als volgt:

“Betrokkene werd gehoord door de ambtenaar van Dienst Vreemdelingenzaken op 01/04/2021 en in deze beslissing werd rekening gehouden met zijn verklaringen.

Aan de Heer, die verklaart te heten:

*Naam : [C.]
voornaam : [I.]
geboortedatum : [...]
geboorteplaats : [...]
nationaliteit : Albanië*

In voorkomend geval, alias:

wordt een inreisverbod voor 3 jaar opgelegd voor het volledige Schengengrondgebied.

Wanneer betrokkene evenwel in het bezit is van een geldige verblijfstitel afgeleverd door één van de lidstaten, dan geldt dit inreisverbod enkel voor het grondgebied van België.

De beslissing tot verwijdering van 01/04/2021 gaat gepaard met dit inreisverbod.

REDEN VAN DE BESLISSING:

Het inreisverbod wordt afgegeven in toepassing van het hierna vermelde artikel van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en op grond van volgende feiten:

Artikel 74/11, §1, tweede lid, de beslissing tot verwijdering gaat gepaard met een inreisverbod omdat:

- [x] 1° voor het vrijwillig vertrek geen enkele termijn is toegestaan en/of;
□ 2° een vroegere beslissing tot verwijdering niet uitgevoerd werd.*

Drie jaar

Betrokkene kwam in 05.03.2021 in België aan en heeft zich niet aangemeld bij de gemeente binnen de door artikel 5 van de wet van 15/12/1980 bepaalde termijn en levert geen bewijs dat hij op hotel logeert.

Betrokkene is verdachte van een steekpartij met gebruik van een gebroken fles. Ten laste van betrokkene is door de politie van Antwerpen een PV opgesteld inzake opzettelijke slagen en verwondingen (PV: AN.43.LB.036925/2021). Gezien het karakter van deze feiten, kan worden afgeleid dat betrokkene door zijn gedrag geacht wordt de openbare orde te kunnen schaden. Betrokkene verklaart dat in Albanië te wonen samen met zijn echtgenote en drie kinderen. Hij heeft geen vrees voor terugkeer naar Albanië, aldus betrokkene en was enkel in België om een operatie aan zijn rug te ondergaan en zijn zus te bezoeken. Betrokkene verklaart niet in België een gezinsleven of minderjarige kinderen in België te hebben, noch medische problemen te hebben. Een schending van de artikelen 3 en 8 EVRM wordt niet aannemelijk gemaakt.

Betrokkene brengt geen elementen aan die bewijzen dat hij aan een ziekte lijdt die hem belemmeren terug te keren naar zijn land van herkomst. Artikel 3 van het EVRM waarborgt niet het recht om op het grondgebied van een Staat te blijven louter om de reden dat die Staat betere medische verzorging kan verstrekken dan het land van herkomst en dat zelfs de omstandigheid dat de uitwijzing de gezondheidstoestand of de levensverwachting van een vreemdeling beïnvloedt, niet volstaat om een

schending van deze verdragsbepaling op te leveren. Enkel in zeer uitzonderlijke gevallen wanneer de humanitaire redenen die pleiten tegen de uitwijzing dwingend zijn, het geen in voorliggende zaak niet blijkt, kan een schending van artikel 3 van het Europees Verdrag aan de orde zijn.

Bijgevolg heeft de gemachtigde van de Staatssecretaris rekening gehouden met de specifieke omstandigheden, zoals bepaald in artikel 74/11.

Betrokkene heeft niet getwijfeld om de openbare orde te schaden. Gelet op al deze elementen, het belang van de immigratiecontrole en het handhaven van de openbare orde, is een inreisverbod van 3 jaar proportioneel."

2. Over de rechtspleging

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) stelt vast dat verzoeker zowel op 16 april 2021 als op 28 april 2021 een verzoekschrift heeft ingediend tegen de bestreden beslissing. In casu dient dan ook te worden verwezen naar artikel 39/68-2, eerste lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), dat luidt als volgt:

"Indien een verzoekende partij meerdere ontvankelijke verzoekschriften heeft ingediend tegen dezelfde bestreden beslissing dan worden deze beroepen van rechtswege gevoegd. In dit geval oordeelt de Raad op grond van het als laatste ingediende verzoekschrift, tenzij de verzoekende partij uitdrukkelijk aan de Raad en ten laatste ter terechtzitting, het verzoekschrift aanduidt op grond waarvan hij dient te oordelen. De verzoekende partij wordt geacht afstand te doen van de overige ingediende verzoekschriften."

Met toepassing van artikel 39/68-2 van de Vreemdelingenwet worden de beroepen met nrs. X en X derhalve van rechtswege gevoegd.

Ter terechtzitting gewezen op voormelde wetsbepaling geeft verzoeker aan niet te willen afwijken van de wettelijk voorziene regeling en te opteren voor de behandeling van het laatste ingediende verzoekschrift, met name het verzoekschrift van 28 april 2021, gekend onder het rolnummer X.

Overeenkomstig voormelde wetsbepaling doet de Raad derhalve uitspraak op basis van het verzoekschrift met rolnummer X en wordt verzoeker geacht afstand te doen van het eerder ingediende verzoekschrift met rolnummer X.

3. Onderzoek van het beroep

3.1. In een derde middel voert verzoeker de schending aan van artikel 74/11 van de Vreemdelingenwet, van de materiële motiveringsplicht, van het redelijkheidsbeginsel en van het zorgvuldigheidsbeginsel.

Hij verstrekt de volgende toelichting bij het middel:

"1. Overeenkomstig artikel 74/11, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet dient de duur van het inreisverbod te worden bepaald rekening houdende met de specifieke omstandigheden van het geval.

Uit de parlementaire voorbereiding van de wet van 19 januari 2012 tot wijziging van de Vreemdelingenwet blijkt dat artikel 74/11 van de Vreemdelingenwet een omzetting vormt van artikel 11 van de terugkeerrichtlijn.

In die zin wordt in de parlementaire voorbereiding met betrekking tot artikel 74/11 van de Vreemdelingenwet en het inreisverbod het volgende benadrukt: "De richtlijn legt echter op dat men tot een individueel onderzoek overgaat (overweging 6), dat men rekening houdt met "alle omstandigheden eigen aan het geval" en dat men het evenredigheidsbeginsel respecteert." (Parl.St. Kamer 2011- 2012, nr. 53K1825/001, 23).

2. De bestreden beslissing geeft geen blijk van een zorgvuldig en individueel oordeel van de gemachtigde bij het nemen van de beslissing tot het opleggen van een inreisverbod, evenals de beslissing tot het opleggen van een inreisverbod met de duurtijd van driejaar (zoals onder meer vereist door artikel 74/11 Vreemdelingenwet).

De verzoekende partij verwijst hiervoor naar onderstaande redenen en benadrukt dat de verwerende partij opteerde voor het opleggen van een inreisverbod met de maximale duurtijd (met name drie jaar). Dergelijke beslissing verantwoordt net een nog zorgvuldiger oordeel van de verwerende partij, hetgeen niet het geval is.

3. In de bestreden beslissing wordt, vooreerst, in verband met de binnenkomst en het verblijf in België gesteld dat verzoeker in België verblijft sinds 5 maart 2021, maar zich niet heeft aangemeld binnen de termijn van artikel 5 Vreemdelingenwet (stuk 1):

Betrokkene kwam in 05.03.2021 in België aan en heeft zich niet aangemeld bij de gemeente binnen de door artikel 5 van de wet van 15/12/1980 bepaalde termijn en levert geen bewijs dat hij op hotel logeert.

Verderop in de bestreden beslissing wordt nog kort gesteld door verweerder dat (stuk 1):

[verzoeker] was enkel in België om een operatie aan zijn rug te ondergaan en zijn zus te bezoeken.

Verzoeker werd gehoord op 1 april 2021. Daarbij maakte hij kenbaar dat hij slechts kortstondig in België was (voor een operatie en het bezoeken van zijn zus) en geen plannen had voor een langdurig (langer dan toegestaan) verblijf.

In het administratief verslag vreemdelingencontrole wordt ook duidelijk het adres vermeld waar verzoeker verblijft, hetgeen correspondeert met zijn verklaring dat hij in België zijn zus bezoekt. Hij verblijft te 2970 Schilde, [...] "bij zus [C.V.]".

Niettemin blijkt hiermee - gelet op vermelde motieven - niet op een zorgvuldige wijze te zijn rekening gehouden door verweerder, hetgeen het horen van verzoeker volkomen doelloos maakt en getuigt van een onzorgvuldig onderzoek. De bestreden beslissing heeft immers als gevolg dat verzoeker zou gescheiden blijven van zijn zus (bij wie hij overigens logeerde) gedurende een periode van drie jaar, hetgeen een zwaarwichtige impact heeft op verzoeker (en hetgeen een inreisverbod van beperktere duur rechtvaardigt). Dit noodzaakte de verwerende partij dan ook om hiermee (minstens) rekening te houden bij het bepalen van de precieze duurtijd van het inreisverbod, waarbij verweerder echter opteerde voor de maximale duurtijd van drie jaar (!) zonder dat dit element kennelijk zelfs maar werd overwogen om een inreisverbod van een beperktere duur (dan de maximale termijn van drie jaar) op te leggen.

Hieruit blijkt dat met dit feitelijk gegeven, hoewel bekend, niet op een zorgvuldige (redelijke) wijze werd rekening gehouden door de verweerder in de bestreden beslissing bij het bepalen van de precieze duurtijd van het inreisverbod.

Verzoeker bezit bovendien een biometrisch paspoort uit Albanië, zoals blijkt uit het administratief dossier, waardoor hij is vrijgesteld van de visumplicht. Er blijkt niet dat hij het aantal toegestane dagen (maximum 90 dagen binnen een tijdvak van 180 dagen) zou hebben overschreden. Verzoeker was immers in België sinds 5 maart 2021, terwijl de bestreden beslissing dateert van 1 april 2021 (hij verkreeg bovendien nooit eerder een bevel om het grondgebied te verlaten opgelegd, ondanks dat hij zeer regelmatig reist: zie verder hieronder). Verweerder benadrukt in de bestreden beslissing het belang van de immigratiecontrole, maar neemt dit element echter niet in overweging om een inreisverbod van een beperktere duur (dan de maximale termijn van drie jaar) op te leggen.

Hieruit blijkt dat ook met dit feitelijk gegeven, hoewel bekend, niet op een zorgvuldige (redelijke) wijze werd rekening gehouden door de verweerder in de bestreden beslissing bij het bepalen van de precieze duurtijd van het inreisverbod.

Het oordeel van de gemachtigde vereist een zorgvuldig feitenonderzoek waarbij rekening moet worden gehouden met alle relevante elementen (zoals hierboven opgesomd) ingevolge artikel 74/11 Vreemdelingenwet.

Een schending dient hierom te worden vastgesteld van artikel 74/11 Vreemdelingenwet, in samenhang gezien met het zorgvuldigheidsbeginsel, het redelijkheidsbeginsel en de materiële motiveringsverplichting.

4. In tweede instantie, wordt in de bestreden beslissing aangegeven dat verzoeker door zijn gedrag geacht wordt om de openbare orde te kunnen schaden, met verwijzing naar een PV dat werd opgesteld door de lokale politie van Antwerpen:

Betrokkene is verdachte van een steekpartij met gebruik van een gebroken fles. Ten laste van betrokkene is door de politie van Antwerpen een PV opgesteld inzake opzettelijke slagen en verwondingen (PV: AN.43.LB.036925/2021). Gezien het karakter van deze feiten, kan worden afgeleid dat betrokkene door zijn gedrag geacht wordt de openbare orde te kunnen schaden.

Door de gemachtigde wordt in de gemaakte beoordeling verwezen naar een proces-verbaal van de politie van Antwerpen (AN.43.LB.036925/2021).

Dit betreft een proces-verbaal, geen strafrechtelijke veroordeling. Verweerder is aldus gehouden om een eigenhandig én zorgvuldig onderzoek te verrichten naar de vaststellingen die werden verricht.

Door verweerder wordt echter niet geciteerd uit dit PV, laat staan dat zou blijken wat de betrokkenheid van verzoeker zou zijn bij het aangehaalde voorwerp van de PV: "opzettelijke slagen en verwondingen (steekpartij)". Dit PV bevond zich evenmin in het administratief dossier, waardoor verweerder hier zelfs niet over beschikte. Elk verder element ontbreekt. Er blijkt eveneens dat geen verder gevolg werd gegeven aan dit PV. In het verslag vreemdelingencontrole wordt verder enkel - zeer summier - gesteld dat hij een "verdachte" van een steekpartij met een afgebroken fles zou zijn.

Ondanks deze bijzonder karige elementen, stelt de gemachtigde dat: "Gezien het gewelddadig karakter van deze feiten, kan worden afgeleid dat betrokkene door zijn gedrag geacht wordt de openbare orde te kunnen schaden" en "betrokkene heeft niet getwijfeld om de openbare orde te schaden". Hieruit volgt dat verweerder kennelijk meent dat de schuld blijkt van verzoeker (!), hetgeen onmogelijk (op een zorgvuldige wijze) is aangetoond met de loutere verwijzing naar een verder (naar inhoud) onbekend PV. Verweerder beschikte niet over de vereiste gegevens om dergelijke (voor verzoeker uiterst nadelige) stelling (zorgvuldig) te poneren dat verzoeker "niet getwijfeld" zou hebben "om de openbare orde te schaden", waaruit dus zijn schuld moet blijken.

Verweerder hecht veel belang aan de bescherming van de openbare orde, maar laat na om op een zorgvuldige wijze te onderzoeken (en aldus te onderbouwen) dat een inreisverbod van drie jaar (de maximale termijn!) proportioneel zou zijn omdat verzoeker de openbare orde zou hebben geschaad dan wel dat verzoeker "niet getwijfeld heeft om de openbare orde te schaden". Dit blijkt manifest onvoldoende op basis van de elementen waarop de gemachtigde zich baseerde, waardoor dit een onzorgvuldig en kennelijk onredelijk oordeel uitmaakt.

Wat er zich heeft afgespeeld en waarom verzoeker werd beschouwd als verdachte, blijkt niet (en werd zelfs niet onderzocht door verweerder). Verzoeker heeft bovendien geen strafblad en er werd geen gevolg gesteld aan het PV. Dit PV bevond zich zelfs niet in het administratief dossier, waardoor verweerder zelfs niet beschikte over de (vereiste) concrete elementen.

Andermaal benadrukt verzoeker in dit verband dat de maximale duurtijd van drie jaar werd opgelegd, waaruit net een veel zorgvuldiger onderzoek zou moeten blijken dan de enkele verwijzing naar een PV waarvan verweerder zelfs de (concrete) inhoud niet kent.

Het oordeel van de gemachtigde vereist een zorgvuldig feitenonderzoek waarbij rekening moet worden gehouden met alle relevante elementen (zoals hierboven opgesomd) ingevolge artikel 74/11 Vreemdelingenwet.

Een schending dient hierom te worden vastgesteld van artikel 74/11 Vreemdelingenwet, in samenhang gezien met het zorgvuldigheidsbeginsel, het redelijkheidsbeginsel en de materiële motiveringsverplichting.

5. Ten derde, wordt in de bestreden beslissing verwezen naar het gezinsleven van verzoeker in Albanië en dat er geen belemmering is voor een terugkeer (stuk 1):

Betrokkene verklaart dat in Albanië te wonen samen met zijn echtgenote en drie kinderen.

Hij heeft geen vrees voor terugkeer naar Albanië

(...)

Betrokkene brengt geen elementen aan die bewijzen dat hij aan een ziekte lijdt die hem belemmeren terug te keren naar zijn land van herkomst

De eerste vaststelling is correct: verzoeker heeft een gezinsleven in Albanië. Hij was dan ook slechts gedurende een korte periode in België, zoals hierboven aangegeven.

Verweerder miskent echter dat verzoeker vaak reist. Aan verweerder werd een volledige kopie overgemaakt van zijn paspoort, hetgeen zich in het administratief dossier bevindt, waaruit blijkt dat hij (°X) regelmatig reist. Het opleggen van een inreisverbod met een maximale duurtijd van drie jaar heeft derhalve een zwaarwichtige impact op verzoeker, aangezien dit hem net de mogelijkheid ontnemt om te reizen binnen het Schengengrondgebied. Het mag dan ook van verweerder worden verwacht dat hiermee werd rekening gehouden, hetgeen niet blijkt. Dat verzoeker regelmatig reist - zonder dat er overigens ooit aan verzoeker eerder een bevel werd gegeven om het land te verlaten - wordt niet betrokken in het oordeel van verweerder.

Het oordeel van de gemachtigde vereist een zorgvuldig feitenonderzoek waarbij rekening moet worden gehouden met alle relevante elementen (zoals hierboven opgesomd) ingevolge artikel 74/11 Vreemdelingenwet."

3.2. Verweerder repliceert in de nota met opmerkingen als volgt:

"De verwerende partij heeft de eer om vooreerst te antwoorden dat artikel 74/11, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet de verwerende partij oplegt om de verwijderingsbeslissing met een inreisverbod gepaard te laten gaan, wanneer in deze verwijderingsbeslissing voor het vrijwillig vertrek geen enkele termijn is toegestaan.

Verzoeker betwist niet dat hij samen met het inreisverbod een bevel kreeg om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering (bijlage 13septies), zodat de verwerende partij er inderdaad toe gehouden was om een inreisverbod op te leggen.

Het feit dat er een inreisverbod werd opgelegd vloeit voort uit de Vreemdelingenwet en kan geenszins als onrechtmatig of onwettig beschouwd worden, wel integendeel.

[...]

Artikel 74/11, § 1 van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

[...]

Uit artikel 74/11, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet, blijkt dat bij de bepaling van de duur van het inreisverbod rekening moet worden gehouden met de specifieke omstandigheden van elk geval.

Er kan alleen maar vastgesteld worden dat in de bestreden beslissing rekening wordt gehouden met de individuele omstandigheden van verzoeker.

[...]

Lezing van de bestreden beslissing toont aan dat het Bestuur bij het nemen ervan rekening gehouden heeft met verzoekers gewelddadig karakter en het gewelddadig karakter van de feiten, met name een steekpartij met een gebroken glazen fles. Het volstaat om vast te stellen dat op geïndividualiseerde wijze is gemotiveerd waarom verzoeker door zijn gedrag geacht wordt de openbare orde te kunnen schaden.

Verzoeker toont met zijn ongestaafd en hypothetisch betoog het tegendeel niet aan.

Het Bestuur is bevoegd is maatregelen te treffen die de openbare orde dienen te vrijwaren. Uit rechtspraak van de Raad van State blijkt dat de aantasting van de openbare orde van het land zelfs niet ernstig dient te zijn. (R.v.St. nr.33.437 van 21 november 1989) Verwerende partij heeft een ruime beoordelingsmarge bij het bepalen of een persoon een gevaar vormt voor de openbare orde.

Verzoeker toont niet aan vrijgesproken te zijn van noch niet deelgenomen te hebben aan de steekpartij, feiten waarvan hij verdacht is en waarvoor er een PV werd opgemaakt.

Het is het Bestuur toegestaan om op verblijfsrechtelijk vlak een standpunt in te nemen met betrekking tot feiten die nog niet tot een strafrechtelijke veroordeling hebben geleid (cf. RvS 28 juni 2004, nr. 133.173; RvS 14 juli 2008, nr. 185.388). (RvV 30 mei 2013, nr. 103.834).

Hij toont evenmin een schending van zijn gezins- en familieleven aan nu hij terug in Albanië bij zijn echtgenote en kinderen is.

Verzoeker maakt niet aannemelijk dat de duur van het inreisverbod, met name drie jaar, disproportioneel is en of dat bepaalde elementen veronachtzaamd zouden zijn bij het bepalen van deze duur

Verzoekers kritiek is geenszins dienstig, waardoor hij geen schending aannemelijk maakt van de door hem aangehaalde rechtsbeginselen."

3.3.1. Het zorgvuldigheidsbeginsel houdt in dat het bestuur zijn beslissing op zorgvuldige wijze moet voorbereiden. Dit impliceert dat de beslissing dient te steunen op werkelijk bestaande en concrete feiten die met de vereiste zorgvuldigheid zijn vastgesteld. De zorgvuldigheid verplicht de overheid onder meer om zorgvuldig te werk te gaan bij de voorbereiding van de beslissing en ervoor te zorgen dat de feitelijke en juridische aspecten van het dossier deugdelijk worden onderzocht, zodat zij met kennis van zaken kan beslissen (RvS 22 november 2012, nr. 221.475).

3.3.2. De bestreden beslissing is genomen in toepassing van artikel 74/11, § 1, eerste en tweede lid van de Vreemdelingenwet, dat luidt als volgt:

"De duur van het inreisverbod wordt vastgesteld door rekening te houden met de specifieke omstandigheden van elk geval.

De beslissing tot verwijdering gaat gepaard met een inreisverbod van maximum drie jaar in volgende gevallen :

1° indien voor het vrijwillig vertrek geen enkele termijn is toegestaan of;

2° indien een vroegere beslissing tot verwijdering niet uitgevoerd werd."

3.3.3. Het is op zich niet betwist dat verzoeker in de beslissing tot verwijdering waarmee het bestreden inreisverbod gepaard gaat geen termijn voor vrijwillig werd toegestaan, zodat er grond was tot het opleggen van dit inreisverbod.

3.3.4. Verder acht verweerder het proportioneel om een inreisverbod voor drie jaar op te leggen, waarbij in het bijzonder belang wordt gehecht aan de vaststelling dat verzoeker niet heeft getwijfeld om de openbare orde te schaden en hij door zijn gedrag wordt geacht de openbare orde te kunnen schaden. In dit verband wordt gemotiveerd dat verzoeker verdachte is van een steekpartij met gebruik van een gebroken fles en de politie naar aanleiding van deze feiten voor verzoeker een proces-verbaal opstelde voor opzettelijke slagen en verwondingen.

3.3.5. Verzoeker betoogt dat er, waar een inreisverbod voor drie jaar wordt opgelegd, geen sprake is van een zorgvuldig en individueel onderzoek. Hij stelt dat er nog geen sprake is van een strafrechtelijke veroordeling en het dus aan verweerder toekwam om eigenhandig een zorgvuldig onderzoek te verrichten naar de vaststellingen die door de politiediensten werden verricht. Hij stelt evenwel vast dat niet wordt geciteerd uit het proces-verbaal en niet blijkt wat zijn betrokkenheid is bij de feiten van

“opzettelijke slagen en verwondingen (steekpartij)”. Hij merkt op dat het proces-verbaal zich ook niet in het administratief dossier bevindt en hieraan geen verder gevolg werd gegeven. Hij stelt dat het verslag van vreemdelingencontrole enkel zeer summier vermeldt dat hij *“verdachte”* is van een steekpartij met een afgebroken fles, maar elk verder element ontbreekt. Hij betoogt dat op basis van de gegevens van het administratief dossier onmogelijk kan blijken dat hij de vermelde feiten pleegde, zoals verweerder dit meent te kunnen vaststellen in de bestreden beslissing. Er is volgens verzoeker sprake van een onzorgvuldig onderzoek naar de feiten en zijn persoonlijke betrokkenheid, die volgens hem niet of onvoldoende blijkt op basis van de voorliggende gegevens. Hij stelt dat het onduidelijk is wat zich heeft afgespeeld en niet blijkt waarom hij wordt beschouwd als verdachte.

3.3.6. De termijn van drie jaar van het inreisverbod, en het ingeroepen gevaar dat verzoeker wordt geacht te vormen voor de openbare orde, steunt op het gegeven dat verzoeker verdachte is van een steekpartij met gebruik van een gebroken fles.

Er blijkt niet dat verzoeker voor deze feiten reeds werd veroordeeld. Zoals verweerder evenwel correct aangeeft, is hij bevoegd om maatregelen te treffen die de openbare orde dienen te vrijwaren en is het hem toegestaan om op verblijfsrechtelijk vlak een standpunt in te nemen met betrekking tot feiten die nog niet tot een strafrechtelijke veroordeling hebben geleid (cf. RvS 28 juni 2004, nr. 133.173; RvS 14 juli 2008, nr. 185.388).

De vraag stelt zich dus of verweerder in het geval van verzoeker beschikte over voldoende feitelijke gegevens die hem toelieten vast te stellen dat verzoeker inderdaad een andere persoon zou hebben gestoken met een gebroken fles.

Het administratief dossier zoals dit werd overgemaakt aan de Raad bevat geen enkel stuk met betrekking tot de vermeende feiten. Zelfs een administratief verslag vreemdelingencontrole ontbreekt. Een concrete toetsing van de motieven aan de stukken van het administratief dossier is dan ook niet mogelijk. Nergens in het administratief dossier is een stuk voorhanden waaruit kan blijken wat er zich precies heeft afgespeeld, welke vaststellingen de politie heeft gedaan en op basis waarvan wordt gesteld dat verzoeker verdachte is van een steekpartij met een afgebroken fles.

De Raad kan er ook niet omheen dat uit een samenhangend dossier van verzoekers vermoedelijke neef (gekend onder rolnummer 260 138, waarin zich wel een uitgebreid politieverslag bevindt) blijkt dat het geenszins verzoeker was die uithaalde met een afgebroken fles.

Er dient derhalve te worden vastgesteld dat verweerder naliet om een voldoende zorgvuldig onderzoek te doen inzake de werkelijke, persoonlijke gedragingen van verzoeker, alvorens te besluiten dat hij de openbare orde heeft geschaad en door zijn gedragingen kan worden geacht de openbare orde te kunnen schaden. Verzoeker kan worden gevolgd waar hij aangeeft dat verweerder in casu heeft nagelaten om aan de hand van voldoende concrete, feitelijke elementen het onderzoek te voeren naar de redenen van de openbare orde, terwijl deze wel hebben geleid tot het opleggen van een inreisverbod voor drie jaar. Het verweer in de nota met opmerkingen vermag geen afbreuk te doen aan de gedane vaststellingen.

3.3.7. Een schending van het zorgvuldigheidsbeginsel wordt aangetoond.

3.3.8. Het middel is, in de aangegeven mate, gegrond en leidt tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing. Een onderzoek van de overige onderdelen van het middel dringt zich niet langer op.

4. Korte debatten

Verzoeker heeft een gegrond middel aangevoerd dat leidt tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing. Er is grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, is zonder voorwerp.

5. Kosten

De kosten van het beroep in de zaak met rolnummer X worden, gelet op de afstand van het geding in deze zaak, ten laste gelegd van verzoeker.

In de zaak met rolnummer X werd verzoeker het voordeel van de kosteloze rechtspleging toegekend.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De zaken met rolnummers X en X worden gevoegd.

Artikel 2

De afstand van het geding wordt vastgesteld in de zaak met rolnummer X.

Artikel 3

De kosten van het beroep in de zaak met rolnummer X, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Artikel 4

De beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie van 1 april 2021 tot het opleggen van een inreisverbod wordt vernietigd.

Artikel 5

De vordering tot schorsing in de zaak met rolnummer X is zonder voorwerp.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zesentwintig juli tweeduizend eenentwintig door:

mevr. I. CORNELIS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken

dhr. T. LEYSEN,

griffier

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

I. CORNELIS